

търбува добръ да различаваме отъ Титаны-ты, кои-то съборили Сатурна отъ прѣстола. Исполини-ти имали еднѣ чудеснѣ снагѣ; сила-та имъ была наспротивъ снагѣ-тѣ имъ, и тѣло-то имъ ся свръшвало съ еднѣ змейскѣ опашкѣ, покрытѣ съ непроницаемы луспы. Тыя страшны чяда на земя-тѣ нагрѣбили ся да натиснѣтъ Юпитера дори на небе-то. За да достигнѣтъ до тамъ, ти натрупали планины възъ планины, Осса възъ Пеліонъ. Юпитеръ истрыпнѣлъ отъ страхъ, и шовыкалъ на помощь всички богове и богыни. Стикса, дъщеря на Океана и на Теѣисѣ, пристигнѣла прѣва, и Юпитеръ отъ признателность за това благодѣяніе, заповѣдалъ что-то всички клятвы направены въ имя-то на Стиксѣ, коѣ-то размѣсихѣ исполѣ съ еднѣименнѣ-тѣ рѣкѣ на ада, да немогѣтъ да ся прѣстѣ-пять и развалять. Бытва-та на богове-ты съ Исполины-ты быде длѣга и страшна; нѣ най-послѣ богове-ты побѣдихѣ; Порфиріонъ, Ефіалтъ и Отюсъ, страшный Анцеладъ, всички ся вдадохѣ и клѣ-кнѣхѣ; тоя послѣдній устрѣленъ съ грѣмъ быде заровенъ подъ горѣ Етна. Земны-ты трѣсявицы и вулканскы-ты блюванія ставали отъ движенія-та и гнѣви на тоя Исполинъ. Юпитеръ останѣлъ побѣдитель, кога-то Земя-та съ едно послѣдне науряганіе, извадила изъ нѣдра-та си страшнаго Тифона или Тифей, кой-то ималъ да си отмъсти за загубѣ-тѣ на братія-та си. Богове-ти ся исплашили кога видѣли тоя новъ непріятель, та побѣгнѣли и забѣгнѣли въ Египетъ, дѣ-то ся прѣобразили на животны за да ся укрывѣтъ отъ Тифоново-то гоненіе. При всичко това Юпитеръ быде уловенъ и затворенъ въ еднѣ пещерѣ подъ стражѣ на едно чудовище, кое-то было половинѣ жена и половинѣ змій. Меркурій и Панъ го